

ПРЫЛОГЪ.

Смѣши нѣже жити иѣвоній да чта

бѣдитъ, да въ жинѣ ненаро иїтъ.

Соковница иѣгла христіанска вохніціна
быти ѿ Пѣровъ, и вѣдоша ю къ Кнѧзю
ихъ, кѣши красна ѿѣшь, и поистинѣ же мѣтвѣ
въ Сѣчи изъ камни блѣдъ Хѣ въ сїлѣи иїко
да сохранитъ ю никъвѣръ ѿнчичнаго ихъ Кнѧ-
зя, юже иоуслыша Егъ, подадѣ ешъ єи ици-
вог бѣмъшній: єгда ииитѣвъ Кнѧзь ви-
дѣвъ ю оѣленемъ дверотою єла икохогѣ бы-
ти Сию: Сиа смѣлінія Сѣчи гла ииимѣтъ:
Се виждѣ Гѣднѣ мой таисъ аѣзъ ѿ днѣ иго жи-
нѣ твоѣ иїламъ вѣти и Гѣжа вовмѣ имѣни-
лми твоими, Но и вѣлѣтъ мѣрѣ, отстави-
мѣ иоющъ Сио да иакожти за оутра ѿднѣ вѣ.
Кнѧзь же волгоги ю, и кѣль єитъ вицъ ѿ ѿѣцѣлѣ
вайлѣ рѣ иѣко вѣмѣ: иже аци покаждѣти иї,
и ѿмѣши оубоѣтніи наѣти, ии тега, ии тѣ вонѣ
ли, ии инаро бѣжѣкъ вуждайщаго чѣшь,
онѣ же иї: за оутра рѣши мнѣ Си, ии юже
єди золною, онѣ же рѣ: ии тощи Си

былъ по вѣдѣніи быти ѿ житїи састижены ио
ѡнкерауныѧ Дѣца. Понеже же не сице яко
же глѹткъ тонудѣйтвомъ были ѿно: Сащавъ
же кнѧзь Сілъ, ѿпѣстїи вѣтвь нощъ. За
утра же гла въ ней. Градѣ никажни ешай
оню, вѣжинна же ѿроковица шудши симъ
единѣмъ вовертоградѣ, и вѣдѣши ешай и въ
кое иже ѿбрѣтѣ тѣ, и рече и нѣмъ: Сѣ бытѣ
иже рѣхъ ти, онъ же кнѧзь и како ѿѣмъ
аще истина єетъ, та же ты гашни? онаже вѣши
помазашию свою тѣмъ бытимъ, и рече Сілъ:
вѣдми мечъ ѿстръ и замахни крѣпкѡ ѿбѣма
ука ма иоудайн єлико можишъ, и ѿстръ вѣ
твъ якошъ ии мѧш мнѣ коистѣя аи чѣ твой.
онъ же вѣрокав Словенъ єлъ, и вѣдѣши мечъ
тичишъ на главѣ стѣя Дѣци, замахни и
оудамъ и ѿстрѣ главѣ єлъ. Погаданіи разгъ-
мѣзъ якошъ подвѣгъ вимъ ѿнѣлъ, науа скри-
жатати зѣви своними насто, ио чѣ ѿѣтѣ?
оуже бо мѣдак дѣлъ ѿнѣ никозна ижин-
хъ Своемъ, ѿгавъ пудчинъ обреевъ хол-
цимъ чистотѣ сохранити. сѣ ѿкаини
неустошты наша, мѧ наже малыя Страги

и приобрети хощимъ добрыиши. Сілви
Смърть пострада да сохранить дѣвствицѣ свої
неглѣбно.

РОСІЙ ПРОГНОЗЪ ЛѢКАВЫХЪ

ДѢХОВЪ

Радуйся мученика егзальчнаго нѣмѣтающаго
шь наулыства. Іко, є.

Литовикъ Страны, Зпредѣлъ
града Меніка, чловѣкъ именемъ
Деманъ, именій дѣха лѣкалаго мѣ-
чнаго и, поімышавши ѿздотворо-
ной Прѣтой Бѣнѣ въ Манастирѣ Ілі-
накомъ Ікона, и ѿкыяніи прине-
скорихъ ищѣленій, итилъ почи иныи
юзобонъ вѣдь Свою злаго мучени-
ла. Егда же вѣже влієтъ противъ
Цркви Прѣтой Бѣнѣ Блізкой столѣтій
междѣ Тарнѣговомъ и Монастыремъ

Ілінікимъ, [єщѣ же тогдѣ та] блѣ-
цка лѣтко вѣши пуста, и нико
никогѡ прінай жибѣшагѡ] научать
єгѡ вѣтъ лѣтѣ мѹнти, по землѣ
валѣти пѣни тѣща, мѹчніжихъ тѣ
путь Иліономъ итіе ѿ Града въ
Монастырь, иже видѣши єгѡ Со-
жалішаѧ скло видающи таковои мѹ-
чніе єгѡ, и вѣдѣши видѣша къ Ико-
ни Прѣстола Бынъ въ Монастырь Іліи-
нскій, да икѡ въ видѣша єгѡ въ Цѣркви,
въ тои чары ицынде и зднігѡ лѹка вын
дѹхъ, онже бы здравъ благодатіи
Богородичной, и многое времѧ
въ Монастырѣ тѣмъ
помазжі.

БЕСЕДА.

И ЕВАНГЕЛИЯ КОГДА ДУХА ЕСТЬ ВЫ РУССА ИНО-
ГДА ИВАНЦИИХЪ БУНИКОМЪ ХЕМЪ. ИНЖЕ АВСАМІ
ШИНХЪ ВИЛІНХЪ ЄГДА БЫ КТО ВОХОДІВЪ ПРИ-
СМОТРІТИСЯ РАДЛІЧНЫМЪ РАДЛІЧНЫХЪ АЮДІН ДУ-
ХОВОМЪ: ДУХЪ ГОРДИИ, ДУХЪ НЕ ПРАВДЫ, ДУ-
ХЪ АУКАВІСТВА, ДУХЪ ВРАЖДЫ, ДУХЪ РВАНИЯ,
ДУХЪ ТРОСТИ, ДУХЪ ИСНАВІСТЫ, ЧТО БЫ РЕКЛЪ:
ТОЧІЮ СІ, НЕВІДА КОГДА ДУХА ЕСТЬ, КОЖДО
ЕШІ СВОІМЪ ДУХОМЪ ДЫШІТЬ А НЕ ІХШ ЖЕ ПРЕ-
ЖДЕ ВСІ ЄДИНИМЪ ДЫШАХЪ ЖИВІЩЕ ВЪ АУБЕВЪ
ЄДИНОДУШНІ ЄДИНОМУДРІННІЙ, ННІК ЖЕ ДРІГЪ
ДРІГА РАЖДРАЖАЮЩЕ, ДРІГЪ ДРІГЪ ЗАВІДАЩЕ
СТЬ МНІШДУШНІ, ОДІШІВОІІ СІЦЕ ДРІ-
ГІН НІБРІЖЕТЬ АІСИ БЫ НЕ ЄДИНІХЪ Но МНІШГІА И
М'ЄЛЬ ДУШЫ, ПОГВІШЕ ЄДИНІХЪ, ІМАТЬ ПРОДА-
ПАТЬ ДРІГУЮ ИДІСЛТВЮ, СНІЦСІХЪ ДОСТОІНСТВ
ІАРАЩІИ БЕЗДУШНІМИ, НІХРАНІТЬ ЕШІ ДША СВОЇА
ВЪ ЖИВОТЬ В'ЧУНЫЙ, ІМ'ЩЕ ВЪ СРЦІ СЕОЕМЪ
МНІШГО ДУХОВЪ ЗЛОБНЫХЪ СОБРАННЫХЪ, ІХШ
СОБЫТИСЯ ГЛАДБЕВ: СРЦІ ЄГШІ ГОВІА ВІДДА-
КОНІЕ СЕІСЬ. Но ктò юнасть СІЛ БЕЗДІКОНЫХъ

Шжинатъ дхн? Ты наинъ же дхъ Стъи наин
дѣ нсна вишнаго фѣнъ: аще тѹю дхом
сокрвшины нимиринныи кнен прнбѣгнем.

Цѣсткъ II.
Мвчаше иного Садла вѣръ, дхъ Гднъ ѿ
ст8пн ѿ Садла, и давлше и дхъ лвка вай,
и чгш творатъ ѿроци вгш? ищутъ дѣда
согдеми, и бысть егда быти дхъ начистъ
къ Садлѣ. Прнмъ дѣдъ рвка ма свояма гвслн
и пошли и ѿ дохндовъ Садль и вгш ендъ бы
и ѿст8пн ѿнигш дхъ начистъ. О квдъ
гвслмъ Симъ Сицевал Сима икш вѣдмого-
ша єдинѣмъ подвижніемъ стронъ ѿгнати
шчека дхъ лвка вагш, егоже єдва кто при-
лѣжною матвою и влкисимъ постомъ и пдмѣ-
нною же вѣрою искнаги можетъ? ѿидъ,
икш проздаменоакаш дхъ бцхъ, такш бш єн
ттнти Чжковъ: Радвнія бго ѿца дѣда соста-
внаа цѣсннц дхъ Стогш. И то прогонаше
дхъ лвка, икш вѣтыхъ гвслхъ вѣше про-
пиганіе Мтре Гдн, елже матвы икш строни
егда воглаглатъ преибомъ, ибъ ви дхн лв-
казии пробѣгнти икш прахъ вѣтромъ вог-
лагамии. Ка Сий сїеш вогловѣмъ мѣщи

да прожнестъ

да прожнётъ юнацъ дыхи лукавыи, и да оумо-
литъ брахъ праेъ юбновити во оутрбѣ
нашай. Млнгвеннце тѣлла непрестан мол-
ащися юреи хъ твоихъ.

И РАБОУЧЕНИЕ.

Нестою пре садломъ но и пре бгомъ дѣдъ
по лже въ гѹли, глагольеш пою тиетъ въ
гѹлемъ Стый Імвъ, по лже пре садломъ да
шженитъ злгш дыха. По лже пре бгомъ да
привлечетъ благаш дыха, оуста рече мол ю-
верзохъ и привлкожъ дыхъ, дыхъ же благий на-
стаклюющъ на землю правъ. Но въ кіл гѹли
по лже дѣдъ пре бгомъ чайо болѣе не же въ-
звесткиныа, по лже дѣдъ въ гѹли мысле-
ныа, си єйтъ въ бжіл юправданія Сохра-
нѧ яхъ. Юправданія чвокъ сохраню, не-
ютгакнмъ до зѣла, бжіл вш заповѣди въ
празд гѹли нарицнмъ могуть. ибо такоже
въ гѹлемъ, аще єдина Страна не будитъ на-
строена, въ гѹли никогда и падутъ пень,
такоже въ заповѣдехъ бжінхъ, аще єдина и
нисполнитъ то всл на что же, аще кто въ

1. **ЕДИНОМЪ СОГРѢШНТЪ ГЛРГЪ ІАКОВЪ:** бысть
всѣмъ повиненъ, **ЕГДА** оубиши имъ хоцимъ ѿ
гнѧти ѿиже злобниѧ дѹхн, привычни же бага-
ш дѹхъ, прѣимѣмъ гѹланъ, б҃жіѧ злоповѣди
и тыла сохранѣмъ всѧ, аще еш негде сохранити,
тò не вѣдеть прилична пѣнь наша б҃гъ. Дѣди
глаголъ; таکш б҃лго єщъ илпovѣдатися Гдзи и
пѣти имни єго въ диктострѣнии Фалти-
и спѣнию въ гѹланѣ, чрезъ диктострѣнию
Фалтии разумѣютъ диктаторицъ ѿжий
приказаній; **ЕГДА** ито въ вѣл ил стрѣны во-
споетъ. Си єстъ: **ЕГДА** всѧ илполинтъ пове-
ленилъ, таکш б҃лго єстъ илпovѣданіе.

2. **ПОМИНАТЬ ГДЕ ВЪ БУЛАН ЖЕНѢ ПОГУБЛШДІЮ**
диктоги Единъ драхмъ, како соприкожаніемъ
ЕЛ ИЦІТЪ: вжигайтъ свѣтилиник и помѣтѣ
храмныѧ, и ицитъ привѣжно дондеже обрашѣ,
шербѣти же содѣвайтъ драхмы и сограды глю-
ци: Сорадвичимися таکш шербѣгохъ искновѣдію
драхмъ, и ити Си єстъ таکш Сици радуетел
ко шербѣтии диктотом драхмы? не вѣдѣтъ да
стажа Сиетъ драхмъ первую и драхмю и тре-
тью и прочимъ, но ни шединой Сици радуетел,

ЕГДАЖІ

Ёгдаки ѿбѣтѣ оѹже ділѣтъю, тогда соѹциації
 дрѹгіиа писѣдьи горадовати си єн. Григорій
 Стын бѹтитъ: Чго десѧтка драхма зими-
 ныти ділѣтъю б҃жію Злоповѣдь, и на дровашу
 и мѹш жи на ѿбѣтши пеѹтъю и вторю и
 третю драхмъ, но въ драдовати ѿбѣтъ,
 покладъ таکо и иматъ икш радовати чи-
 ловѣкъ Сохранивъ Годню Злоповѣдь єдинъ
 и дрѹгъю, иш тогда по истиинѣ въ крадугѣ-
 ил ёгда и ділѣтъю совершилъ, аще помаж-
 ил Годъ дѣламъ исполнитъ, тогда рече ул: ии.
 и постиждомъ ёгда прикро и на всѣ Злоповѣди
 твои. Злопиступленіе же и малымъ Злоповѣди
 каудитъ б҃гъ иточию злагш ио и доброго, и
 въ дѣламъ ли, то въ итешнемъ вѣцу,
 икш же иш ѿнгш и малъ доводѣ-
 тель въ зоддлнїа, таکо и ма-
 лое прегрешеніе къ каудни икви-
 блетъ, Прѣвѣдя Судиа и
 комождо въ здѣтъ по
 дѣламъ ёгѡ.

ПРИЛОГЪ.

Грѣшнаго малъ правду досудѣ. Здѣ вождано.

Прѣлагшъ малыи грѣхъ, смерти покарано.

И обѣдаше Стый Йоанасій ѿнѣкоемъ ѿци
ѡшемику добродѣтелиомъ знамініи и
чудесы, Сѣмюшомъ. Сего ѿци ѿчиникъ иѣ-
коа ради постриги посланъ идѣ въ градъ въ
нѣмъ же бѣше иѣкитиѣ богатъ золъ и нѣмѣ-
лостиивъ, и побольше Бѣга. Входѧщъ же въ
нїе въградъ. Сѣ видитъ ѡнашъ богатаго
ѹже оумерша, и провождають єгѡ къ гробу
го Свѣщалии и Финианы; Прѣзентиръ идѣ ако-
ны, и мнѣгъ народъ поюще: гъ Стѣми по-
кони Хѣ дшъ раба своєгѡ, дивляшъ же яко
гъ великою честю погребають єгѡ ики Стаго
иѣкоеги, сотворъ же повеленное ємѣ дѣло во-
врачишила въ постыни. Да гакшъ пріеанжис-
къ кѣлии отараца ѿбѣтѣ правитѣлѧ иконо Стого
и ѿтнаго ѿци пре дверини кѣлии звѣромъ ѿгниню
и заденна. И начать плакати ирыдати горко
по отарацу зѣлю, падаю на kostми єго иѣ-
коа. Бгомати же дша своѧ глашъ икъ Бѣгъ,

Где како залій ѿнъ богатый мясо
 и чистио погрешилъ. Али худый старець
 Толико лѣтъ въ трудахъ постничихъ въ
 мѣтвахъ и смѣахъ проводникъ, гибкого
 и изустинною смертью скончалъ и сяди земль.
 Виде прѣдъ наша погрѣшилъ, вѣде
 чѣистота житія наше, вѣде юрчий на-
 ше, понеже мѣстѣ любїе копотеваніе и
 вслѣдъ оутѣсъ жнеющіи лѣтіи кончныи по-
 добамоція нѣже мы вѣдніи. Сѣ ємѣ глющі
 и плачущіи. Стѣ прѣпіимъ йзѣкъ и рече: чго
 жалѣши по старца и плачещи по скомѣлѣ оутѣ-
 шаніи? богатъ ѿнъ въ всѣмъ житіи скомѣлъ
 зломъ имѣши єдину мѣшко доброе лѣто,
 и затѣ прѣѣхъ мѣдѣ на землю чистиою
 погрешилъ, да же ами до конца искажденія идетъ
 въ геніи. Твой же юръ и оутѣсть чистый
 великими добродѣтиами оукрашенъ, въ всѣмъ
 житіи скомѣлъ оугоди бѣгъ, имѣши же тако
 члвка иѣко малое прегрѣшеніе, и затѣ по-
 вѣстя ємѣ бѣгъ тою лѣтомъ юрѣбра смертию ис-
 пѣтилъ, зде єгѡ кади, да вѣма юнченъ
 идетъ юрѣстія сѧшъ престати Прѣблѣ Гдю

Самъ Мѣчинчи въ вѣліцѣй честнѣй славѣ
тако мѣчиникъ и добелій отрадающа, се
Аггель низвѣдима бысть. Бѣничъ же оутѣшн
иа ѿплата извѣщнїи премъ ѿтъ мѣчин
прѣтентъ Г҃аню Пѣтъолю, испрѣгавъ мѣчин
его чѣтия, поживѣ на толъ мѣстѣ лѣта
довольныхъ въ вѣліцѣй добродѣтии до бѣжѣніи
кончиннїи своеї. Нравдѣнъ Г҃ань ии бысть нигдѣ
бди въ немъ, въдѣлже єго вѣдана многа.

РОСІЙСПРАВЛЕНІЕ ЧЛѢКОМЪ

Ты вѣрніи мъ Спіїтіициа бѣ, искѣпіемъ ил
стѣница, и падающи мъ. Исправленіе.
Даматіи, за ѿктонохъ. Гла, а. на Падені: Пескъ и.

1840
Байлікъ Болдакоукогъ житіемъ
Чарнгоукогъ вѣше 18гѣ именіе
Клімъ. Семъ ѿбѣя мѹшии быти
Бѣкъ по постѣлъ, чарю исправленіе єго
рабъ, вѣло на Пользъ нашъ гроонтъ
наказуя наизъ разлѣтными каднми

Иакошъ ѿцъ чадовишии да оѹцѣло-
мъ дримъ. Сигѡ Клима вѣна вѣше
въ Монастырѣ прикладашай къ столпѣ
въ пещерѣ Прѣнаго Йиантона Сѹщему
тѣхъ же при Цркви, живлѣшко Прѣ-
ный иѣкое врѣмѧ натомъ мѣстѣ,
ѡчнѣомъ побѣстѣтъ илъ въ Патерикѣ
Печерскомъ Сице: прелестникъ въздѣ-
ждаше и Змія да гнѣвомъ івоимъ
Прѣнаго Йиантона ѿредѣла Кіев-
скихъ ижденій. Иакоже на иѣкое врѣмѧ
и полѹти желаемое врагъ, и звѣщеніе
бѣ въ штотомъ Князю Чарнѣговскому
Святославу, иако братъ єго и Змія
на Прѣнаго Йиантона гнѣвастія зѣло.
Пришла по Стогу иошіи, и къ Чарнѣ-
гову тогѡ вѣдѣтъ, идѣже онъ боленъ

Ли: и въ
житїи
Прѣнаго
Йиантона

мѣсто бѣхъ града въ горѣ Бодиинѣ,
и тѣ пещерѣ никопава жившѧ въней,
нанемъ же мѣсто юздѣнѣ бысть по-
слѣди и Монастырь. Вътой пещерѣ ре-
зинный Камъ привлѣкъ сый, изо-
водилю ѿбѣю чудѣвною Благодатию
ивышши на то мѣсто и здѣшною мѣтвою
ми двы Бѣи и Преподобиши Антоніемъ.

Бѣождай.

Уѣ: ри. Уѣ: лѣ. **С**акъ хотѣй злѹе свое исправити житїе
зовѣти съ лѣтомъ: ѿбы исправилъ бы-
ши погибъ мои сохранити исправданія твоѧ.
Но ктѡлъ исправитъ? ѿ Где стопы члвка испра-
вятъ, віднігоже творити неможимъ ни чео-
же. Бѣшъ да исправитъ Где стопы наша по-
мѣмъ бѣхъ ходити необѣати ѿ насъ, та бо
мнитвами Своими многими ѿ бѣга испрошитъ
исправленіе. Соблагородъ мною разбѣнитъ рѣчи-
тныи рѣнчукъ гадателъ ти Спісъ, иныи

ГЛЮТЪ ВЪРОДЪ, ИКОЖЕ БЫШИИ ВЪ ПРАВОДѢНИИ
 ПРЕСЛАВЪ СІГОХОМЪ, ДРУГІЙ ГЛЮТЪ ПОКАЛНІМъ;
 ІАКО ДАМАСКІНЪ ПИШІТЬ: РАДБОЙНІЧЕ ПОКАЛ-
 НІЙ ГАНІ ШВОРДЪ. ІНЫЙ СПІСІНІА ЕЩЕ ВІКА СОКРѢ-
 ШЕНІЧІМЪ ВЪ МЛТВѢ СІЦУ ПРИПНУЮТЬ, ЧТО
 СЪ СОВІРШЕННЫМЪ ОГРѢСХЪ ЖАЛМЪ ПОМОЛНІХЪ
 РЕКЪ: ПОМОЛНІ МЛ ГДН: СІЦА РУГ СОКРѢШНА
 И СЛАЖНА БГЪ НЕ ОУНЧУНДІТЬ. ІНЫЙ НІПОВѢ-
 ДАНІЕ ЕЩЕ ГЛЮТЪ БУТИ ВІНОВНИ СІСІНІЮ, ЧТО
 НІПОВѢДАШІСЯ ГЛД: МЫ ОУБШ ПІДВІШ ПОД'БЛОМъ
 НАЮ ВОГПРИМЛІКА. Ї ЗДЕ НІПОВѢДАНІЕ СПІСІНІ
 НІПШВІМЪ РУГ НАМА ВЕДДАКОНІА МОЛ ГДН, УДЛІ.
 ІТЫ ШПДЕСІНІМЪ ЕСНІ НІЧІСТІ СІЦА МОГШ. СО
 БАЧЕ АДЪ ВОПРОШАЮ. ШІКДХ ПРІНДЕСІМЪ РАДБО-
 НІКСУ СІЦУ СКОРОЕ НІПРАВЛІНІЕ, ІАКО НІЧЕРОВА,
 И ПОКАЛІСЯ, И СРЦЕМЪ СОКРѢШЕНІМЪ ПОМОЛНІ-
 ІХ, И НІПОВѢДАШІ? ПОЧТО СІЦУ НІПРАВЛІНІЕ
 НІБІ ВНЕМЪ, ЕГДА НАІМІРТЬ СІДАШІСЯ? ЕГДА
 ВЪСІДДЬ ХА НА ГЛАПАТІ ВЕДЛІШІСЯ? ЕГДА НА
 КРТЪ ПРІВЛДОВАШІСЯ? но ЕГДА СО КРТОМЪ ѿ
 ЗІМЛА ВОЗМОІНЪ СТА ПО ЕДІНОЙ СТРАНІ КРТЛ
 ХВА. ШЕРБЧАЮ ОУНВІСІНХЪ МХДРЦОВ ГЛЮЦІ
 ЧТО МІЖДХ КРТОМЪ ХВАМЪ И КРТО МХДРЦІНІСІ

ІПАСШ
БЛ: А.

Стоѧше втѣ врімѧ Мѣти Інгова Прѣтѣлъ Дѣлъ
Мѣлъ, Сѣ ймаши винѣ вънѣзлѣпнаго преложенія
и нѣправленїя разбояннца, Мѣръ Гдно,
татш Стоѧщи между Гдемъ и грѣшникомъ
тайнѣ неходотаноу Гдѣ дѣйствиеню грѣш-
никовѣ къ нѣправленїю благодать. Егда стоя-
ше Мѣти при Крѣтѣ, тогда къ Хрѣту ѿбрати-
лся разбойникъ, иже не ѿбрашася прѣжде, дон-
дже нестѣ между ними Мѣлъ. И утѣ дѣвно-
гакш єю нѣправленїю тѣлѣции въ новой благти,
егда въ вѣтромъ залѣтѣ єще сѣнїю и пропи-
санїю єхъ тожде вѣше, развѣлающающагося
Інна хотѣ Бѣзъ нѣправленїи да, Законъ на-
скривалехъ, по утѣ ѿбшъ и нахаргїи ними на-
коожахъ но наскривалѣ нѣсомнѣ Бѣзъ написати
Свѣтъ величію? тогѡ ради гако да пропишетъ
Дѣлъ Мѣлю, и покажетъ утѣ єю хощетъ сѣти
и нѣправленїи мѣра, гакоже поется въ Догматѣ:
и Спѣ бѣгуродицю мѣра Хсъ и мѣлъ вѣло-
матъ. Скряжалы єшь прознаменшваша Мѣти
Бѣжю, наенѣ же хотѧше самъ заснодави
написати, Сице ю нѣсомнѣ Црковъ: Зако-
на ишлагш Ковчѣ нарцілѣтѣ и бѣгуначрѣнѹю

Абомъ:
Глѣгъ.

Мінѣлъ,
Сица ю:
и нѣд..

Скряжалъ

Скрижаль вънішне слово наизнаменіи бѣхъ. Такоже
и Стѣй єфимъ съ нарціастъ: Скрижаль въ
блескѣ възвѣ
коѣвѣ, піи
нії

етъ подишихъ, єгда ѿтразити сковыждастъ,
що злажденіемъ ѿбрашайтъ, ѿгрохъ матвами
ѹнишастъ, ѿбѣдъ нѣзевалестъ, ѿѣсіоскихъ
навѣтшевъ защищастъ, нѣтъ ѿже вѣху ѿ
чали скоти Спіїл: настіль Спіїнѣн на-
ставлястъ, нѣагонадежными творить. Это
нѣпозѣдуетъ Дамаскія Стѣй Рождши Ера
и Свѧта величкими Мріє, бысть ты ѿчалініемъ
и спрея въсії є, грѣшникомъ ѿчищленіє,
и нинадежднымъ Надежда.

И Р Й Б О Щ Ч Е Н І Є

О спрабыти Гдѣ члека хотѣ многїа пані
навѣдити кацын. Междѹ нїкеми немін-
шил кацын єгда комѣ попробити мѹинѹ бы-
ти ѿдіакола тако реченою Кайму, аже вѣдати
нѣтъ, чтѡ діаколъ на тѣхъкомъ нїматъ

блжти на єднок, дондеже неданш ємъ въ-
датъ свышше. єгда ємъ подсмѣхъ бѣ тогдѣ
ОНъ премъртвъ властъ и мѹнти. со Іѡвѣ пи-
шетъ что ѿ Г҃да преданъ діаволъ страждаши,
рече Г҃дь діаволъ, Се предадти єшъ, то кмѣ
лихъ сїкъ на бѣ ти. Прѣдадти Г҃дь злобка
налицевое мѹнти двоихъ ради ванъ, или искв-
шѧюще та же ОНАГО Іѡва прѣнагш, діавол-
ший вѣници злата пѣни прѣнагти, или засѣ-
хъ каӡнище и къ исправленю приводѧше. Тѣ-
ко йа : ГЛАД : Є. Скакъ каӡнище блаже той єгоже Апъль помнѧти
предати таковато сатанъ вонъмождниси, пло-
ти да дахъ Спіотіл. Ктѡш на тѣлѣ каӡни
кызаетъ, Синъ на дишѣ попрѣвъ нѣздѣй прѣнамъ,
исквѣ Сигъ и мѣлѣшъ Павелъ гайди. єгда не
моществу тогдѣ Синъ єсть, атого ради
Спіотіш Іѡанна Абѣтвичника ѿнѣганныи тем
шпоною мѣлѣхъ бѣ да попадитъ діаволъ мѹ-
нти и хъ тѣлеса. Обы око ебѣны вати мѣлѣ-
хъ, хотѧщ симъ плоти своѧ мѹнти прѣ-
ти въ исправленїи и Спіни дишѣ своѧ. Гдѣ нака-
заніе Богъ Томъ нахѣй, тѹю наїроитю твою
шланти мене, ни гнѣвъ твой покажи мене.

ГЛАД :

ЕКОРІА

СЛОВА Г

ШПОНОК

МІНІ.

ПРИЛОГ

ПРІДОГА.

Хотай вѣчныѧ несѣжати раны,

Мѣтъ времѧ да бы бытъ караный.

Видѣ сидаше въ Манаїдитѣмъ Мешнаги-
ре, и сѣ въ мѣста єго вѣнѣ; Гдѣ не-
бояла твоѧ, но послѣ иама илъ золе иадѣ,
илъ напасть, илъ болѣдь, и гдѣ поне та-
ко приидетъ въ страхъ окалина дѣла твоѧ.
Сюже глашѣ и молаше пристающи бѣлѣлѣ: въ
такошъ некоудможиши ѿтъ да ѿдліи мнѣ грѣхъ,
мношго киш согрѣшихъ ко Имѣлѣвѣ блѣкшъ, мно-
го и злѣ. Но лѣти єуть мояниши щедроѣ твой
ради воспріимиша ѿгрѣхъ. Ище же сї не-
можить быти, тѣ помочи мнѣ здѣ, а тамо
шилбен мнѣ поне малъ честь ѿмоки, тѣкимъ
наущи ѿблѣкъ казнити ма, не ѿростію твою
блѣкш по улѣкаюшемъ. Такожде имѣшъ лѣ-
тиш ѿблѣкъ сокрушеніемъ Сюца молама Егъ,
постшмъ многимъ и смѣреніемъ. Мисль же
ищѣлъ въ себѣ гдѣ: чѣмъ ѿбѣ єуть Саѣшъ
иже рече Гдѣ: Бѣжин плавающиа тѣко тѣи
оутѣшатиа. Вдиново ѿбѣ сиа ѿблѣкъ ємъ на

Земли, и плачевши по събываю, и ѿ пичали
въ здремавшия, явисѧ ємѹ Христоу, и гла-
тыхи мъ глагомъ и мицемъ смирилымъ: что
имашъ таинъ и често Сици плаущика? глагол-
и тои, тако подохъ Гдн. И рече ємѹ яви-
шисѧ, востанъ. и ѿвѣща лжай, имшо
ще не просташи мнѹ рѣки, и простре рѣки въз-
веде и. И паки глагола ємѹ явленія тихъ,
что плаущикъ узы, и често скорбенъ ѿ ѿвѣ-
щавъ же братъ, не хощиши ли Гдн да плачевши
и скорблю, тако толкш тѧ ѿкореныхъ? та-
гда простре рѣки Свою явленію, и положи
длань свою на Сици братъ, и мазаше єрш, и
рече ємѹ, ѿкорен поможи ти Бгъ, поне-
же ты самъ як ѿкоренъ ктому лежа не ѿ-
корелъ тѧ. Тебѣ ради крохъ сквої дахъ, ко-
ми паче дамъ и члеколюбіи великой дщѣ каю-
щисѧ, и пришедшъ въ сея братъ ѿвидѣніјъ,
мертваго Сици свое въ сея великому радости испо-
лнило, и огнѣщиши прѣсть икш гробъ ємѹ
и къ мать, и поживе противъ абыто къ мнѹ
и къ смиреніи хвалъ Бгъ, и къ томъ и по-
вѣданий къ немѹ ѿидѣ.

РОСІЙ НІЙЗПІДЕНІМ БЕСОМЪ

РАДВІЛ СЛОЖЕ ВРАДИ ННЦПАДАЮТЬ. ІКОВІ.

Вз ЛАГАРІВЪ СУБОТУ З ЧИРНІГІВА
НІКТО ІМЕНІМЪ ПАРХОМЪ ПРИВЕ-
ДІЙ ЕСТЬ К УДОТВОРНОЇ ІКОНІ ПРГОЇ
БІЧІ, ВТОМЪ ПАРХОМЪ ТОЛІКШ КРІ-
ПКА БІШЕ СІЛА БІІОВІКА, ІКО ЄДВА
ЄГУ ЧЕРГІН ЧАВІКІ ОУДІРЖАТИ І ПРИ-
ВЕТИ ВЕЗМІШГОША, ПРУЖАШЕ БОІЖ І-
НІМАЛІЖ ШРУКЪ ІХВ РУЗБЛІНІМЪ КРІ-
ЧАНІЕМЪ, НО НЕДОЛГОШ ОІНЦЕВОЇ СІЛІ
СВОЕЇ ХВАЛІШІЖ ГОДДІЙ, ВОІКОРЧЕ ВО
ІНЦЕМОГЪ ПАДЕІЖ І ПРОГНАНЪ БЫТЬ
СІЛОН БІГОРДИЧИНОЮ, ЧАВІКІ ЖЕ
СВОЕШДІЛГОРКАГШ МУЧІТЕДІ,
БЛГШДАРЛІШЕ СІЙТІЛ-
НИЦУ СВОЮ.

БЕСЕДА.

ЛАТВИЧНЫ ВРАГЪ ВСѢМЪ ИСЛАМЪ СВОИМИ
ПОДВИЖЕ ВСѢ АССОЦИИ, ШЕЙХЪ НАСЪ ВСѢ
МИ ИСЛАМСКИЕ, ИШІШ ЖАЛЕТИЧИ НАМЪ: ШЕЙХЪ
ДЕ НАСЪ ПОСЛАНИКЪ ВЪДНА, ШЕЙХОДАША НАЧІ
ИСЛОУН МИШДИ, СИМЪ АЛКАВЫХЪ ШЕДРЖА-
ШИ НАСЪ, ИЧІШ ВОТВОРІМЪ: САМЫШ ДОЛЖНИ
ИМЪ НЕВОЗМОЖНОМЪ, ТРЕБЪ ГДА ВЪ ПОМОЩІ
ВЪ ПОДВІЙНІ ВРАНІИ АБІКРІШ СИМЪ ПОСЛА-
ДАНИИ СЛІСІВ У АДА НАГДЬ ВЫІД БІІ ВНАІСУ, НІЕДИНЪ
ЖІ НАСЪ ПРОТИВЪ ВЪДНОГА БЫ ВРАЖІЕ ВРАНІІ
ДОЛЖНИ. НОМЪ ГДА ПРОГНЕВАХОМЪ СЕШІ,
НІШОКСДІ ПОМОЩІ СЛУЖІ СОУВОРІМЪ СОВЕРШІ,
СВЕРШІМЪ ПОМЪ МАНІТВІННІСВІЖІ НАКІ ВОЗМО-
ЖІРЪ НІГДА ШІНІСУ ОУМОЛІЧІ, НІЯСКА ВРА-
ЖІЛ РАГОВАТИ. ПРИДОКІМЪ АССАЛІ, СВЕРШІМЪ
ПРІДІНІ АДАМЫ, ОУПОДІБІМЪ МУІННІС, ДІК-
ІСТВІННІСКОВЪ, СОВОКІСЕМЪ ПРІДЕНІС ПРІДА-
НІВІЛ СТІАІ, ДАТЕІЛ ШПОМАТИЛ ОКРІЧ НА.
СЕВАІ СИМЪ ВІСЛАІ ВСІМЪ ТРЕБЪ ВОГІСДІ,
ІЧІШ ЕШІРДІ ВІДІК ПОЛСЪ ВІДВОЖДА СУГВЮЩІ
НИ СІМЪ ВОННІІВ ПРИСЛУШАРІ ВІДНАІІ ВІДЮЩІГО:

коти. Но кто порадѣ та́ко ви́хъ вонниихъ
Собо́ровъ до́гтона ве́сигъ вождемъ въ ни-
кто же и́нь то чю Пу́ра два Му́жъ, Су-
мушильчи да порадѣ полю маньгиниго ви-
хъ и́зобличъ ви́водою выти. Та́ко до-
гтона начал геша́ти а́тми, А́тлой выша, ж. 81.
А́тасовъ ити́шакъ, А́ттолохъ ви́ашакъ
Миниша, А́твотыннистъ, досгийнбашакъ,
Ни́вныхъ Пра́выхъ и́вя́хъ Сты́хъ Сты́шакъ.
Та́ко ёшъ да приди́те въ Полцъ и́зда́тъ ви́
вади на́ши поногама. ба ви́тремъ звѣтъ
на ви́хъ иша́ши про Полкомъ Ковчегъ зл-
вѣта Гдна, и́зда́хъ испогатыи побѣді-
ни, Сице пиши́ты въ тилахъ Ковчегъ За-
пѣта бжай ири́дже прими, и́мѣть сѧда
възда́ніахъ Ковчегъ, ру́хъ Машай: вогтаніе
Гдн да и́спишайши вади твои, и́вий на-
вилушии чи́е да побѣснитъ ѿ лицѣ твоего.
Мы и́мамъ новаго забѣта Ковчегъ Претъ дѣ-
енже и́тимъ: Ради́ла Ковчегъ подишины
Духомъ. Сие претъ и́мъ подишины въз-
нашихъ исподато, тою ви́вади́хъ побѣды.
За и́мъ на ми́ника говорятъ, и́сподти гониащи

насъ отъните, тóчю тíпаъ вождовъмъ кнѧзъ
Пресвѣтлый ѿблакъ Мти Бжѧ, насъ пое-
ждакиихъ побѣды.

И РАБОУЧЕНИЕ.

Віше нерадѣнію нашемъ, мы лѣнивы вѣ-
же нашъ бодръ єшъ промышламъ опо-
елощеніи нашемъ, мы гмы и пыгмы, а врагъ
всѣи сънми наны скрежещъ, мы предъногло-
вимъ, а врагъ наны пасетъ свою сѣти. болѣтъ
хризъ: тицѣбеска водитъ вѣкъ: занѣ спонта-
вашъ діаволъ таکо Левъ рицакъ ходитъ цѣнѣ
когѡ поглотити. И предънисл и водитъ вѣ-
ти тицѣбѣ да не діаволомъ поглощенна будемъ,
аще лѣнивы ємы, то суже поглотитъ єсть
насъ врагъ: аци же предънисл бодрствюще,
то ратуетъ на поглотити хотѧ но неможе,
бѣгъ наль помагающъ. И юкту ѿ ѿцѣ
поглощенныхъ бодръ вогта на мѣтвѣ въ полѣ-
ноши, и Сѣ слышитъ гласъ тицѣи аки иъ вѣ-
ни, рече въ себѣ: ѿкодѣ въ поглощеннѣ вож-
дѧнъ? івножасл ємъ екѣи и рече: єй врань,
тако на мѣтвѣ стояши, ажи и пи хощиши ли

да и к борзил отбою. мы єшь стѣлъ борзил
иже во Орджонікії наны бодрою маткою, со
льниими же к борзил. Сыши чти гдѣ
злкоднинам ила, съ льниими руи и к борзил
иа, почто? оуже єшь льниый побеждѣ падиа
и мажитъ врагомъ попиратъ, трибунама ибо
и подставимъ.

ПРИЛОГЪ.

Доргай храбрый боянъ, и падашъ избаний,
Аще тогую вѣши въ дарий и трибений.
Ивла Маштей и ногдѣ промутъ брань ѿдахъ
нечистого, и немогий трапѣти на вѣта ѿ провѣ
важетъ иде къ Азвѣ Иандорѣ и покѣдѣ ємъ вѣ. чаній,
Баженіи же Иандорѣ оутѣшашъ єго іовѣтъ
Храбрски трапѣти, оутверждада єшо ѿ бжигъ
и наго писанія и ѿ житїи ѿ ѿго икониныхъ,
велъ возвратитиа въ кілью звю и подвѣдѣ
тии на страти, онже не хотѣши, оиможи
вшъ брань внемъ вѣтъ. Тогда Стѣлъ Иандорѣ
помутъ єго на вѣхни кілии, и рече вѣдъ: Знѣ на
западъ и вѣждъ, въ рѣвѣ же Маштей и сидѣ
множествъ и нѣчтіиное вѣселье аки оутѣши

вѣлющихъ

вадиющихъ на рѣть, и рече Ему вторично Иисусъ
Христъ: Здѣй на бошою вѣкѣ ждѣ. Егда же ворѣ,
видѣ многого большій Помехъ Свѣтлоноснѣй Аггавъ
головныхъ чакшожде на бѣли. И рече Ему Йава
Найдоръ: Сѣ и хоже видѣлъ Ей на западѣ сї
суть неки настыхъ бѣжихъ воюющы, Сї же
и хоже на бошоу вѣкѣ видѣлъ, Суть посланій ѿ
Гдѣ на помощь дознамъ поинженникомъ. Бѣжѣ
рублѣшико болѣе ѿтъ шамни. Сѣ я видѣвъ и
слышавъ Йава Маріїи мурѣпія и квадратнѣй
вѣкѣмъ свою слизь изъ Гдѣ нашго Ісаи Ха.

РОСІЯ СЛѢПЫМЪ ПРОЗРЕНИІІ.

Сокш вѣхъ слѣпымъ. Іовъ глѣва Гдѣ.

18 АО
ГІ

Строковица Мія, аци Ліонтилъ
Полбештка болѣше болѣзни Рѣ-
комои шита, шкоѣлъ болѣзни и стрѣ-
ловъ многихъ шуное погуби зрење,
Сї и квадратнїй Родитeli шграда Батѣ-
рна приведоша въ Монастырь Іанникій

Бѣ-
ла
чес-
тнаго,
иинѣ же,
Поклони-
Предала:

къ чудотворной Прѣони Еѣнѣ Ико-
нѣ, идѣже єгда пошытъ въботъ
Акаѳитъ утѣшилъ, во вѣмлѣ мѣты
Наквѣрнаѧ неблагодатъ, та Марія
благодатъ Богородичной проѣре, на
коє чудо въ лице смотрѣюще радовѣ-
хуѧ, ѿ всѣхъ лѣбныхъ выкаемихъ
ѡ Преблаголюбивой Дѣви Марії.

Бѣсѣдѣ.

Пѣтакъ ювѣ, икш же Марія єсть сѣпѣ^и
окш. и вѣтъ ѿ ѿблѣснѣи ѿлѣплѣ-^и
нныхъ очи, но и дѣви ѿлѣпетъ вѣснинихъ
ѹковъ стадъ, винмай єстїниѣ: Ахъ Стый
въ пѣнинъ оутреннию Звѣздою нарицаєть ю
глазъ: Кто алъ восходящаѧ іакш оутро? и по-
что Прѣдъ Дѣвъ оутромъ ѿминова? тогдѣ рѣди,
алъ покажетъ іакш она єшь сѣпѣмъ проѣре-
ніи, тмы ѿгнаніе, ноци проізвѣшаніи. Ноци
ѡ тѣмнину иже всѣхъ лки ѿлѣпаетъ

и вѣтъ.

Пѣсни
оѣспѣй
глазъ:

Заключаѧ очи икѹмъ глѹбѹкимъ члвкомъ икѹ-
томъ, звѣремъ же и птицамъ, ктò ѿгѹнитъ
и простишьтъ? звѣзды турини л. сѧ во-
йакши днъ приводитъ, ѿсна вѣдитъ, всѣ-
комъ очи ѿврдитъ да изындитъ на дѣло
своє и надѣланіе свое довѣра. Ноци мысле-
нѹю глю иезианїи б҃га єже ѿспіло вѣше єдва
и вигѡ міра, ктò ѿгѹна и днъ подианїя ве-
йл? Прутал дба єнже читъ Чрковъ: Рѣ-
коѧ є: дѣнія зара чайна гѡ днѣ. И паки: Товио сѧ
бжіл подиахомъ. вѣсть та ивѣжи къ пох-
нанию истиини наставлѧти, та Стаго Гри-
горія Никаго наѹчи православіемъ, єгда бо на-
чата єреи Самшатінова, бывшѹ Стомъ Гри-
горію въ не до сѹмѣнїи и молѧщися Прѣй Б҃и,
Та мѣнил ємъ, наѹчи и оутверди єгѡ во исти-
нѣй православиѣй Кадоличитѣй вѣрѣ.

Вождѧши икѹдѣ звѣзды восточна л волховѣ
къ хѹ рождшися въ видимѣмъ: видѣхомъ руи
звѣзды єгѡ на восточукъ и прѣдохомъ покло-
нигися ємъ. Потомъ и Аггель и ина кѣл-
тарь ихъ вождѧши, но звѣзды? єще же восто-
чна л и западна л? мнѹ ико сѧ вѣше Г҃жи

моем прописаниї та же константичъ єстъ звѣздою
лѹчезарною, посточкою же таішъ нивѣтъ запа-
да, всегда живѣгъ въ свѣтѣ непрестанѣмъ:
Сѣрш свѣтлѣйши радыи сѧнна. Сю звѣ-
здѣ ведетъ на къ хрѣдѣ єгда ѿ искѣрныхъ иди-
масъ дѣлъ, єгда пламене страсти иуди-
настъ, єгда цѣломъ дѣлъ оуинтъ и на спа-
сінію наставлятъ страдю. Сю звѣздою
оуини илъ кланятыя сѧнци прѣномъ, єже и по-
вѣдуетъ цѣковъ гла: радыи єнже покла-
нимыся Твоимъ. Такшны просвѣтѧтъ, та-
кош ѿн дѣствыя къ поднанію бѣга ѿ искѣрдѣ,
такш тмъ мрачнію ѿгонитъ: радыи тмъ
раздрѣшивша и мрачныя вѣсы ѿнудѣ ѿгнѣ-
ваша. Соней тво чайо глаголъ слово бѣкіе оу
Ісаїи прѣка: да хътѣ въ свѣтѣ странамъ ѿ
искѣрдѣ ѿн слѣпъ, и идевити иудомъ гиници
Сидѣша въ тмѣ.

Со пруттал дѣш, свѣта твоіш
зарѣмн просвѣтима мракъ
и гидѣнія ѿгонѧющи.

88 88 88

ОБ

НРАВОДЧ-

И Р А Б О У Ч Е Н И Е

Въша и ногдѣ фарисѣ: єдѣ и мѣ сѧпы
сѣлѣ? рече же и наѣтъ Іи: аще вѣщіе сѧпы
были грехѣ небыти и мѣли, и не же гре-
хѣ икою видимъ и грехъ вѣшь превыше. Несть
сокланнѣвша сѧпоги ил, очи и мѣти ини-
вѣдѣти, вѣдати тѣшь сѣть болѣ бѣгаль
и огоналъ и совершенна, и нетворити ю, и и-
шо и всѣкомъ грешикъ раны мнози, шкау
бѣшилъ вѣдущимъ и истреблещемъ: рабъ вѣ-
дѣй болю Гдна своєшъ и не ограбовавшъ иже
сопвореній повѣлѣ єшо, синъ вѣдите мнози-
ш. вѣдимъ и сѧпы сѣмы, въ сѧдѣлѣ ишо
болю согрешиамъ, и грехъ сѧпога єшь дѣлѣ,
глазъ Софонія Практъ: вѣдѹщій икою же сѧпы
пинъ занѣ Гдени согрешиша.

Сѣдѣть диви тмѣ велика єгѹпти днїи три,
такш никтожъ востѣ ѿдри своєшъ, и никтожъ
братиа своєшъ вѣдѣти можаше. Непока-
аннагш грешика ики вѣтрї днїи вѣтрї вре-
мина сѧпога и потемніи дши шемелетъ,
въ время врѣміннаго житїя єшо, єдѣ и мощи

Емѣ

ємъ зреши Свѧта Заповѣдь Г҃днїхъ ѿмно-
 жиющиxъ відзаконії: постигоща мѣрні відца- Уѣ: й.д.
 конія ии въмшгохъ зреши. въ вримъ смрти
 єгда тѣмнїй дні єгѡ обѣидутъ ии необрѣти
 ємъ помоціи, таиша сочленитиа гла Фаміл-
 нію: Смрть грѣшикъмъ лота. И въ вр- Уѣ: й.г.
 имъ вѣчніиши відконіїиа идите да же до вѣ-
 ка необрите Свѧта Хба: ии чистыиа необр- Імбіт: й.д.
д. пѣ: і.
дішпра
 Славы твоїхъ Хбѣ иже. ѩвірдн ѿваш ии ѡчи
 твоі сѣ грѣшици: да поднѧши ѿкалииос ѿстру Ча: 5.
гла: 5.
 ии твоі, ии не претканииа ѿднна грѣхъ въ
 дрѹгій іакоже глаголицъ, Заповѣдь Г҃дна вѣ- Уѣ: й.и.
 тла привѣщающиа очи, Сю ѿблудн ии про-
 криши бѣгъ помагающи, єгоже мнѣ гла: послѣ Уѣ: мѣ.
 Свѧтъ бой ии иитинъ твоі: Тамъ настѣнѣ, ии
 воведетъ въ горѣ Сѣвнъ бой, ии жилица твоі.

П Р Й Л О Г І .

Хощашъ ли дішевными очима зре таинио,

Помраченіемъ грѣховна людниа ѿпасиши.

Свѧтый Павелъ препростый въ Мешнагорѣ свое
 столъ при Цркви смотрѣше ктѡ какоюю
 мыслію въ Црковъ входитъ, ии мѣлши еш-

Х. СУЩИХ
прозорицаго А́ха и видáше помышлénія та вѣ-
тикамъ, бѣ же вечéрна и всѣмъ въходающими
лицемъ свѣтлыи и дшю просвѣщенню, си-
ниже и съ єшьждш А́ггль хранитель радѹска
съхождаше, видитъ единаго брата въ Цркви
градища лицемъ че́рна, дшю помраченна, ѿ-
корджаема ѿбѣзовъ кождш и Свѣтѣ влекѹщихъ
єшь, ємо же Стын А́ггаъ хранитель и зда-
леце послѣдовавши оўныль и плаѹщъ; Сіл
видѣвъ Стын ѿкоренемъ и ридаше зѣло ѿпо-
гнвшемъ братъ, и виїде и въ Цркви ѿгоро-
кия печали ио виѣ плаѹченъ индаше. Ско-
чывш же изъ Црквиомъ пѣни, и хождахъ бра-
тія таисвѣнже лиціи и въходахъ, и вѣтъ Еже-
ственному ихъ ѿпливавшъ, зритъ же и онъ
иже перебѣгъ тѣменъ еаше, Се лицѣ єшь аки
А́гглово, и вагть А́ха Стогъ ѿ Крѣгъ єго оѣ-
наше, и А́ггль хранитель радѹскъ поддер-
жаше руко єшь, бѣзы же и здалеца ридаша и и-
же мако приближитися могуща. Сицивое ико-
рою ѿнаго преможеніе видѣвъ бѣженный обра-
докасъ, и поемъ оудржка єшь и пре вѣми
видѣнія ѿнѣмъ и зреісъ, внесла пнаго преложенія

єшь

Его вини вопрошаше, Сей же видя ивѣ ѿблѣ-
чина бѣшимъ ѿкровеніемъ, исповѣдалъ иже ѿ
ивѣ прѣстоли глагола: Азъ рече тѣмъ есмъ грѣ-
шинъ, въ иниятотѣ мнозїмъ наждивъ лѣта да-
же до днія, въ же ииѣ въ сѣтю Црквѣ ссы-
шахъ Стаго Прѣка Іаію чгома, паче же бга
иимъ глоюща: Идамътилъ иуисти вѣдните, ѿ Іаіиа
имѣти аскетствїю ѿ Сердца вашихъ прѣони-
ма моима, и научитися добру творити, и
лице вѣднте грѣхѣ ваши гако багрь, гако вол-
нѹ оуетлю л. Сія азъ иышавъ ѿ миаіем
днію, ѿ прѣстолѣ ислани ѿмнай очи, по-
хнаѣ ѿкалии теш мои и пагубъ, и вогдановъ
грѣхъ, въ помылѣ моемъ къ бгѣ: Ты еси бгѣ
пришедшай въ міръ грѣшинки Систа, гако же
ииѣ Пакшъ своимъ вложиша. Сія вѣ мнѣ

Сія вѣдь слышавши глаголъ величимъ прослави-
ша Бѣга премилостица великаꙗ призывающаго изъ
немъ поклониеніе.

Тако Сіи добре именіе дішевихъ съпо-
ты положъ твърдое поклонию. Шинований.

РОСІЙСКОРЕДЦЫМЪ РАДОСТИ

Тобою датъ радость бѣ вспомнили ти: Ільго
словенна ты въ жинахъ. Принесо отдалъ вѣну.

въ честяхъ на вѣсніе

Имѣла Клевцѣа євлѣнія Чистогор-
скогѡ дци именемъ Татиана ше-
стї летъ 18ъи, ѿнъко го Слѹж-
діишимъ єкомъ ѿлѣпъ, ѿнъко какъ
блѣще скобъ роднителемъ не тѣкъ по-
вѣдѣти, кто ѿнъ ѿлѣпъ ко єгда

1840
дї

и́дже вілъ болѣзни икою брачеваніе
премъланта. Игнію ювѣтъ кѣгъ пріемъ-
ша вадетъ Свѣотъ на Йака, иитъ, къ
Прѣтъ Бѣн дщиръ івои извѣрон прі-
вождаши, вѣпервън оубо Свѣотъ на
чать око цѣлитися, во втѡрън же
вілчески велмъ ѿока погибъ, и благо-
дариша Дѣтъ Бѣтъ радиющиа родите-
ли съ дщерен полчихиши икою и здрав-
ьес зреши.

Бѣсѣдѣ.

Въ мірѣ сѣмъ ѿыжеся оутѣшитися дша-
мол, понеже вілса радиотъ міра Сиго-
спаль єсть, и есть задѣ радости таже и ра-
тигорѣтия печалю, и есть оутѣхи таже и-
сопрагамѣтия искорю, и есть вілса ємо же
невынѣдтвотъ гѣтсканіи, и есть смѣха
понемъ же не градетъ плачъ съ вождыханіемъ,
где оубо истинною не премѣнныю ии и шема мол

въщд радости? глагольтъ якш въран нѣсть
богодн, ни пчали ни въздыханіем, вигда гла
радости и спасія възглѣхъ преныхъ, но ѿдѣ
нѣстъ и скверина какш тамш вилюсь идже
наймать вниятъ вілкш скверинъ? идже по
досный мнѣ грѣшицы идгонастіа пытадш
внѣ. Уи и чародѣи и людѣи иудейци и Иса-
логиантии и вілкш творли илюдѣи аже, то
камш пойдѣ грѣшній да оутѣшній скорбной
днѣ моїи шѣрѣцъ? пойдѣ къ Прѣой Бѣк,
тѣ єстъ Рамъ словнныи вѣлкою оутѣшю
и радостю идшнаюцимъ, кнімъ же икто
тю Стамъ ио ии грѣшнымъ изобоній приходи
и неизѣранный, въсемъ ранъ глаго въ Мріи се-
рецъ оутѣхъ, єгда тѹю вѣрою възопію кни
и поющими: Подаждъ оутѣшніе свой рабо
киннорѹна, оутолющи лютал націи въ-
станія щегакомъ скорби насть идмѣнающи.
Ранъ оутѣшатъ тѣхъ тѹю иже щедрола
плачеваго на радоню жіднъ приидоща, Мріа
же идѣ бѣдѣ плачевно гющи и плачущихъ вѣдѣ
своємъ оутѣшатъ.

со рано крѣпѣши: оутѣшнія юж да вѣстілъ днѣ мію.

НРѢБОДЧ-